

Pachymerés), és bemutatja, milyen irodalmi, társadalomtörténeti okokból kerülhetett a hősköltemény a *Moreai Krónikába*.

Béla Bálint (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

Palingenius-idézetek a magyarországi album amicorumokban

Marcellus Palingenius *Stellatus Zodiacus vitae* című tankölteménye az állatövi jegyek szerint tizenkét könyvre tagolt morálfilozófiai költemény, mely mintegy tízezer hexameter terjedelmű. Keletkezése a XVI. század első harmadára tehető, szerzőjének életéről keveset tudunk.

A *Zodiacus vitae* több kiadásban is megjelent, több nyelvre is lefordították, mely a mű korabeli, majd későbbi népszerűségét is jelzi (elsősorban a protestáns világban, mivel a költemény igen hamar indexre került a katolikus egyházat kritizáló passzusai miatt). Magyarországi recepciójával Knapp Éva foglalkozott, aki a szegedi *Inscriptiones Alborum Amicorum* (továbbiakban IAA) adatbázis anyagát is megvizsgálta.

Az IAA XVI-XVIII. századi emlékkönyvek hungarika jellegű bejegyzéseit dolgozza fel, melyek között számos Palingenius-idézet is található. Knapp Éva 2018-as dolgozatában megemlítette, hogy bizonyos esetekben nem zárható ki az a lehetőség, hogy a Palingeniust idéző bejegyzők nem közvetlenül a *Zodiacus vitaeből* másolták be az emlékkönyvbe kerülő szövegrészleteket, hanem közvetítő forrásokból merítették azokat. Mivel Palingenius műve népszerű volt, előfordulhatott, hogy közhelyként, divatos inscriptióként használták a *Zodiacus vitae* részleteit, melyeket esetleg idézetgyűjteményekben olvastak.

Előadásomban az IAA Palingenius-idézeteket tartalmazó anyagán vizsgálom meg, hogy mely idézetek esetében feltételezhető közvetett átvétel, hiszen számos idézett részlet megtalálható korabeli idézetgyűjteményekben is.

Kovács Viktor (Eötvös Loránd Tudományegyetem Eötvös József Collegium)

„Jó éjt, rüppők szellem, én már megyek” – karakterológiai azonosságok a Csongor és Tünde Mirígye és a Szentivánéji álom Puckja között

Vörösmarty Mihály filozofikus mesedramájának recepciótörténetéből megtudható, hogy ellentétben a később bemutatott, a vizsgált darabtól merőben eltérő szerkezetű és tematikájú Vörösmarty-színművektől, a *Csongor és Tünde* az 1831-es megjelenését követően nem került azonnal színpadra, s arról sem olvasni vonatkozó feljegyzést, hogy maga a költő szorgalmazta volna ezt. (SZILÁGYI Márton, *Mesedráma a boldogság birtokolthatatlanságáról*, Irodalomismeret, 2011, 4. sz., 37.) Annak, hogy a kor színház-esztétikai rendszere sokáig figyelmen kívül hagyta a *Csongor és Tündét* (a Paulay-féle ősbemutatóra csak 1879-ben került sor), nyilvánvaló oka lehetett a sajátos műnembeli összetettség, a könyvdráma-jellegnek a tündérbohózáti elemekkel való találkozása. Jelen tanulmányom középpontjában e sokrétű stílus karakterológiájának a vizsgálata áll.